

PROBLEEMOPLOSSING

DE LEEUW EN DE ARME SLAVE

Een jager zette een leeuw in het bos in de val, bond hem vast met een touw en stuurde zijn kameraden de stad in om een ketting te kopen om het sterke dier nog strakker vast te binden. De leeuw was vastgebonden aan een eik. Hij brulde vreselijk, de bomen kronkelden in zijn stem, hij rommelde met zijn voeten en groef alles om zich heen, maar hij kon zichzelf niet bevrijden. Er was een gat bij de wortel van de eik. En in het hol zat een muis ineengedoken, geschrokken van het luide gebrul. Toen de leeuw moe werd van het brullen en graven met zijn voeten, ging de muis naar buiten om te kijken waar het harde geluid vandaan kwam. Ze keek rond en toen ze niets anders zag, vroeg ze de leeuw wat er aan de hand was. De koning der dieren zwaaide met zijn staart en zei haar te vertrekken. De muis schrok en ging terug naar zijn hol, maar hij kon niet lang blijven staan en kwam er weer uit, maar de leeuw joeg hem ook deze keer weg. De derde keer kwam de muis uit zijn hol en zei zachtjes tegen de leeuw: "Vertel me, mijn vriend, wat heb je nodig? Misschien kan ik je helpen." De leeuw gromde, maar legde nog steeds uit dat de jagers hem hadden gevangen en vervolgens op zoek waren gegaan naar een ketting om hem nog strakker vast te binden en hem door de steden te brengen voor het vermaak van de mensen, die zouden zeggen dat de koning der dieren een lachertje. Uiteindelijk vertelde de leeuw de muis dat zij, zo klein en zwak, hem onmogelijk kon helpen. En de muis wenste dat hij haar eerder had verteld waarom hij zo vreselijk brulde en dat ze hem snel zou redden. Toen wierp ze zich op de nek van de leeuw en, kruis, kruis, beet in het touw. De leeuw, zodra hij zag dat hij vrij was, rende weg en vroeg zich af: "Hoe kon dit gebeuren? Ik, zo'n grote en sterke leeuw, koning van alle dieren, een vogelverschrikker voor klein en groot, wat is er met mij gebeurd?" mij, zodat ik nu schatplichtig ben aan een niets en geen muis!"

HET VERLOREN PAARD VAN DE WIJZE OUDE MAN

Er was eens een oude boer van grote wijsheid, die bij zijn zoon woonde en een paard bezat. Op een dag rende het ros weg van de plaats, iets waardoor de burenen gingen troosten voor hun pech. Maar op hun troostende woorden antwoordde de oude boer dat het enige echte was dat het paard was ontsnapt, en of dat geluk of pech was, zou door de tijd worden bepaald. Kort daarna keerde het paard terug naar zijn eigenaren, vergezeld van een prachtige merrie. De burenen renden toe om hem te feliciteren met zijn geluk. De oude man antwoordde echter dat in werkelijkheid het enige dat waar was, was dat het paard was teruggekeerd met de merrie, en of dit goed of slecht was, zou de tijd leren. Enige tijd later probeerde de boerenzoon de nog wilde merrie zodanig te berijden dat hij uit het zadel viel en zijn been brak. Volgens de dokter zou hij door de rutpura permanent mank lopen. De burenen kwamen hen beiden weer troosten, maar opnieuw zou de oude boer beslissen dat het enige dat echt bekend was, was dat zijn zoon zijn been had gebroken, en of dat goed of slecht was, viel nog te bezien. Eindelijk kwam de dag dat er een bloedige oorlog uitbrak in de regio. Ze begonnen alle jonge mannen te rekruteren, maar zagen de kreupelheid van de boerenzoon, de soldaten die hem gingen rekruteren, besloten dat hij niet geschikt was voor de strijd, iets waardoor hij niet werd gerekruteerd en hij kon zonder strijd blijven.